

ΛΥΣΗ ΓΑΜΟΥ ΜΕΤΑ ΠΟΛΥΕΤΗ ΔΙΑΣΤΑΣΗ

Ο Σύνδεσμός μας που από πρόσωπα ήδη είχε λάβει θέση πάνω στο σοβαρότερο αυτό κοινωνικό θέμα (βλ. φύλλο 7 «Αγώνιας της Γυναίκας»), έθεσε επιβεβλημένο να το κάμει κι' εφέτος. Έτσι εκτός από τις δηλώσεις της Προέδρου μας κ. Αγγέλης Ψάλλη και της Ανδρου μας κ. Αλ. Γιωτοπούλου—Μαργαρίτας—προς τη «Μεσομβρινή» (βλ. φύλλο

«Μεσομβρινής» 2/4), έστειλε το παρακάτω έγγραφο προς την Έπιτροπή που συνέστησε ο Υπουργός της Δικαιοσύνης ειδικά για τη μελέτη αυτού του ζητήματος, ή οποία αποτελείται από τους κ. κ. Κ. Κόλλιαν, Εισαγγελέα του Άρ. Πάγου, τους καθηγητές κ. κ. Α. Τσιριντάνην, Π. Ζέπον, Γ. Μιχαηλίδην - Νουάρον, Α. Γαζήν και τους δικηγόρους κ.

κ. Μ. Μπαμπάκου, Φ. Ἀγγελῆν, Ν. Παπαντωνίου
Ἀλίκη Γιωτοπούλου - Μαργακοπούλου (Ἀντιπρό-
εδρόν μας).

Ἄριθ. Πρωτ. 122/66

Πρὸς τὴν

Ἀξιότιμον Ἐπιτροπὴν διὰ τὴν μελέτην τοῦ
διοζυγίου μετὰ πολυειῆ διαστάσιν.

Ἐπιτροπὴν Δικαιοσύνης

Ἐ ν τ α ὤ θ α

Ἀξιότιμοι Κύριοι,

Ὁ Σύνδεσμός μας, ὁ ὁποῖος εἶναι μέλος τῆς
Διεθνοῦς Ἐνώσεως Γυναικῶν (με συμβουλευτικὴν
θέσιν Β' παρὰ τῷ Ο.Η.Ε. κλπ.) καὶ ὁ ὁποῖος ἀπὸ
τοῦ 1920 ἐπιδιώκει τὴν ἐξύψωσιν τῆς θέσεως τῆς
γυναίκας εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν ἀπόκτησιν δι'
αὐτὴν ἴσων δικαιωμάτων καὶ ἴσων ὑποχρεώσεων με-
τὰ τοὺς ἄνδρας συνανθρώπους της, ἀπὸ ἔτους καὶ
πλέον ἔχει ἀσχοληθῆ μετὰ τὸ θέμα τοῦ διαζυγίου λό-
γῳ μακρῶς διαστάσεως τῶν συζύγων.

Τὰς ἐπὶ τοῦ προκειμένου σκέψεις μας θεωροῦ-
μεν καθήκον μας νὰ θέσωμεν ὑπ' ὄψιν σας κατω-
τέρω :

1) Τὴν ὑπὸ τῶν κ.κ. βουλευτῶν εἰς τὴν Βουλὴν
γενομένην σχετικὴν πρότασιν, ὑπὸ τὴν διατύπωσιν
τὴν ὁποίαν εἶχε, θεωροῦμεν τελείως ἀπαράδεκτον,
διότι τὸ ὑπὸ μελέτην ζήτημα ἀποτελεῖ μόνιμον κοι-
νωνικὸν πρόβλημα καὶ χρήζει μόνιμου λύσεως, οὐχὶ
δὲ ἐφ' ἅπαξ ρυθμίσεως καὶ μάλιστα με ἀνατροπι-
κὴν προθεσίαν.

2) Ὡς πρὸς τὴν οὐσίαν ὁμως, εἴμεθα ὑπὲρ τῆς
νομοθετικῆς μόνιμου καθιερώσεως τοῦ λόγου τοῦ
τοῦ διαζυγίου. Δὲν ἀγνοοῦμεν ὅτι λόγοι ἠθικοὶ καὶ
συναισθηματικοὶ καθιστοῦν, συνήθως, συμπυθέστε-
ρον τὸν ἀνάιτιον σύζυγον, πλὴν ὁμως θεωροῦμεν
ὅτι λόγοι τόσο ἀτομικῆς ἀξιοπρεπείας τοῦ ἴδιου
ὅσον καὶ γενικωτέρου κοινωνικοῦ συμφέροντος, ἀ-
παιτοῦν τὴν ἐκκαθάρσιν νόθων κοινωνικῶν κατα-
στάσεων, ὅπως εἶναι ἡ τυπικὴ μόνον διατήρησις
οἰκογενεῖας πράγματι μὴ ὑπαρχούσης πλέον, ἀσχέ-
τως ὑπαιτιότητος, ἢ ὑπὸ τοῦ ἑνὸς τοῦλάχιστον τῶν
συζύγων μακρὰ διαβίωσις ἐν μοιχείᾳ καὶ, τὸ χειρό-
τερον, ἢ ὑπαρξίς μεγάλου ἀριθμοῦ νόθων τέκνων.

3) Ὁ Σύνδεσμός μας πιστεύει ὅτι διὰ τοῦ τρό-
που αὐτοῦ δὲν «διαλύει» τὴν οἰκογένειαν οὔτε κλονί-
ζει τὰ θεμέλιά της, ὅπως δὲν τὸ ἔκαμε ὅταν ἀπὸ τοῦ
1920 ἐπρωτοστάτησε διὰ τὴν ἀναγνώρισιν τῆς πα-
τρότητος καὶ τὴν προστασίαν τῶν ἐξωγάμων τέκνων,
πράγματα τὰ ὁποῖα σήμερον θεωροῦνται πλέον διε-
θνῶς παραδεδεγμένα καὶ μάλιστα ἐπιβεβλημένα.

Πιστεύει ὁμως, ἀντιθέτως, ὅτι γάμοι ἤδη δια-

λελυμένοι εἰς τὴν πράξιν, οἱ ὁποῖοι οὐδένα πλέον
κοινωνικὸν προορισμὸν ἐπιτελοῦν τόσο διὰ τοὺς
συζύγους ὅσον καὶ διὰ τὰ νόμιμα τέκνα τῶν, τὰ
ὁποῖα εἶναι τὰ θύματα τῆς δικαιολογημένης ἴσως
πικρίας, πλὴν μὴ ἐπιτρεπομένου πείσματος ἢ καὶ
ὑπολογισμοῦ τοῦ ἀνάιτιου συζύγου, εἶναι προτιμώ-
τερον νὰ διαλύωνται καὶ ἐπισήμως. Ἐὰν ἀκόμη καὶ
εἰς τὸν παρανόμως κατέχοντα ἀλλότριον ἀκίνητον ἢ
ἀκόμη καὶ εἰς τὸν μὴ συλληφθέντα ἐγκληματίαν,
παρέχει ἡ κοινωνία, διὰ λόγους κοινωνικῆς τάξεως,
τίτλον ἢ ἄφεισιν μετὰ μακρὸν χρόνον, διὰ τῆς παρα-
γραφῆς, εἶναι ἐξ ἴσου δικαιολογημένον νὰ πυρέχε-
ται ἡ δυνατὴ κοινωνικῆς τακτοποιήσεώς τῶν καὶ
εἰς τὰς νέας—παρανόμως ἔστω, ἀλλ' αἱ ὁποῖα ἀπέ-
δειξαν ὅτι ἀντέχουν εἰς τὸν χρόνον—οἰκογενεῖας,
ἰδίως ὅταν ὑπάρχουν παιδιὰ τὰ πλέον ἀνάιτια
ὄλων.

4) Νομίζομεν πάντως ὅτι ὁ χρόνος ἐγκαταλεί-
ψεως τῆς οἰκογενεακῆς ἐστίας πρέπει νὰ ὀρισθῆ
ἀρκετὰ μακρὸς—π.χ. ἑπταετία—ὥστε νὰ τεκμαίρε-
ται σοβαρῶς ἐξ αὐτοῦ ἡ θέλησις πρὸς ὀριστικὴν
ἐγκατάλειψιν καὶ ν' ἀποφεύγωνται λύσεις γάμου δι'
ἀπλᾶς μόνον, παροδικὰς, περιπετείας

5) Τὸ διαζύγιον εἰς τὰς περιπτώσεις αὐτὰς θὰ
πρέπη μὲν κατ' ἀρχὴν νὰ εἶναι ὑποχρεωτικόν, πάν-
τοτε ὁμως πρέπει νὰ ἐκδίδεται κατόπιν δικαστικῆς
ἀποφάσεως καθοριζέσης καὶ τὴν ὑπαιτιότητά

6) Ἐπειδὴ πολλάκις οἱ λόγοι οἱ ὁποῖοι ἀναγκά-
ζουν τὸν ἀνάιτιον σύζυγον νὰ μὴ ἐπιθυμῇ τὸ δια-
ζύγιον, παρὰ τὴν ἐπιταγὴν τῆς ἀξιοπρεπείας του,
εἶναι ἡ οἰκονομικὴ ἐξαθλίωσις εἰς τὴν ὁποίαν δυ-
νατὸν νὰ περιέλθῃ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ὑπαίτιου
συζύγου, φρονοῦμεν ὅτι πλὴν τῆς διατροφῆς τὴν
ὁποίαν δυνατὸν νὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ τοῦ ἐπιδιώκῃ
τὸ Δικαστήριον, θὰ πρέπη νὰ τοῦ διατηρηθῶν δικ-
αιώματα κληρονομίας τόσο ἐπὶ τῆς τυχόν ὑπαρ-
χούσης συντάξεως τοῦ ὑπαίτιου συζύγου, ὅσον καὶ
ἐπὶ τῆς περιουσίας τούτου (ἐκτὸς ἐὰν οὗτος προτι-
μῆσθαι νὰ καταβάλῃ ἐφ' ἅπαξ ποσὸν κρινόμενον κατὰ
περίστασιν δίκαιον καὶ ἀρκετὸν ὑπὸ τοῦ Δικαστη-
ρίου). Τὰ δικαιώματα ταῦτα θὰ συνίστανται εἰς
ὄλον ἢ μέρος τοῦ ὅ,τι θὰ ἐλάμβανεν ὁ, ἢ σύζυγος,
ἀναλόγως τοῦ χρόνου συμβιώσεως μετὰ τὸν ὑπαίτιον
σύζυγον καὶ ἐδεχομένως μοιραζόμενα κατ' ἀναλο-
γίαν μετὰ ὑπάρχοντα /χουσαν νέον/ αὐτοῦ σύζυγον. Τοῦ-
το βεβαίως θ' ἀπαιτήσῃ τροποποίησιν τόσο τοῦ
κληρονομικοῦ δικαίου ὅσον καὶ τῶν συνταξιοδοτι-
κῶν διατάξεων (ἤδη ἔχομεν κάμει σχετικὴν πρότασιν
εἰς τὴν κοινοβουλευτικὴν ἐπιτροπὴν διὰ τὸ συντα-
ξιοδοτικὸν Νομοσχέδιον). Θεωροῦμεν ὁμως ὅτι μία
τοιαύτη οἰκονομικὴ διασφάλισις τοῦ ἀνάιτιου συζύ-
γου εἶναι δίκαια. Τὰ τέκνα, πάντως τόσο ἐκ τοῦ
πρότερου γάμου ὅσον καὶ τὰ μετὰ τὴν διάστασιν γεν-

νηθέντα, πρέπει να χαίρουν ίσων κοινωνικών και οικονομικών δικαιωμάτων.

7) Σημειούμεν ότι πισται εις την ισοτητα των δύο φύλων, ουδεμίαν διάκρισιν κάμνομεν μεταξύ ανδρων και γυναικων δια την οικονομικην προστασίαν του αναιτίου συζύγου.

Με την ἐλπίδα, ἀξιότιμοι Κύριοι, ότι θα θελή-

σετε να λάβετε υπ' ὄψιν σας τὰς ἀνωτέρω ἀπόψεις μας.

Διατελοῦμεν
μετὰ πλείστης τιμῆς

Ἡ Πρόεδρος
Αἴγλη Ψάλτη

Ἡ Γενική Γραμματεὺς
Ἴσμηνη Μπούζα